

szkoła Powrzechma

niowie.

owiatowska Maria

Kl. V.

Wspomnienie zbrodni niemieckich.

W 1939 roku Niemcy przekroczyli granicę Polski. Zaraz po przyjeździe, oddzielili od Polski Śląsk, Wielkopolskę i Pomorze. Na wschodzie granicę zrobili po Bug. Łodź i ziemie, Polaków wysiedlali, a osadzali Niemców. Polaków wysiedlali w zimie, kiedy były wielkie mrozy. Podczas rewizji zabierali lepszą odzież dla siebie. Dlatego dużo dzieci w więzieniach umarło. Zaraz w pierwszym roku okupacji, na wsiach nakładali wielkie kontyngenty. Te szkół robili magazyny na zboże, aby dzieci polskie były ciemne. Ludzi wykształconych wywozili do obozu, gdzie umierali głodem i śmiercią. Często przyjeżdżali w nocy, zabierali młodzież polską i wywozili do Niemiec na robotę. Młodzież ukrywała się jak mogła. Dużo poszło do lasu, aby tworzyć partie. Lwów, które były w pobliżu lasu, ludzie donosili im pozywienie. Gdy Niemcy dowiedzieli się o tym, zjeżdżali samochodami i chłopów wywozili do obozu i w barbarzyński sposób

znęcali się nad nimi, a kobiety i dzieci żywcem
palili razem z zabudowaniem. Gdy Niemcy
wracali z Rosji, zatrzymali się na Wiśle. Do
naszej wioski przybyło moce konnicy. Gdy
zobaczyli na polu stertę, to podejrzewali wóz
i ją rozbiwali. Z każdego domu musiał
codziennie ktoś iść do kopania okopów.
Na polu kopano głębokie rowy, a ziemię
rozwrzono po całym polu. Kiedy wojska rosjskie
przeszły przez Wisłę, to Niemcy rzucili się do
ucieczki. Partyzanci razem z wojskiem rosjskim
pędzili ich do swojego kraju. Każdy Polak tęsknił
za wolnością. Nawet Polacy, którzy nie byli
patriotami, pod czas okupacji poznali co to
znaczy być pod zaborem. A okrutne
postępowanie Niemców z Polakami, nauczyło
ich kochać Ojczyznę.

Rzeszów, dnia 18. VI 1946 r.